

Maria Antònia Munar, presidenta d'UM, durant la seva intervenció en la festa de commemoració del quinzè aniversari de la fundació del partit. L'acte celebrat a l'Auditori de Palma serví per demostrar que Unió Mallorquina es prepara ja per a les eleccions del 1999.

UM es declara alternativa al PP

La festa del quinzè aniversari de la fundació d'Unió Mallorquina serví per presentar els candidats autonòmics i a l'Ajuntament de Palma, a més de posar en pre-campanya electoral el partit, amb l'objectiu de créixer prou per ser alternativa al PP a Mallorca.

"A tesa la sociologia electoral mallorquina, no pot ser mai que un partit d'esqueres, sigui quin sigui, sigui l'alternativa al PP. Sociològicament ningú no pot contradir que aquesta illa és de dreta o, com a poc, de centre-dreta. Els governs sempre han estat de centre-dreta i ha costat molt de fer-los de centre-esquerra. Per això sembla que és irrefutable que una alternativa al PP no pot venir mai de l'esquerra, sinó d'Unió Mallorquina." Així explicava a aquest setmanari l'objectiu

estratègic d'UM la seva presidenta, Maria Antònia Munar, en una conversa posterior a l'acte de celebració del quinzè aniversari del partit.

UM fou fundada l'octubre de 1982 per Jeroni Albertí. A les darreries del mes de febrer de 1983 es presentà públicament. Aprofitant l'avinentesa, l'actual UM (que és fruit de la refundació feta el 1993, a partir del congrés en el qual resultà elegida Maria Antònia Munar com a presidenta) ha presentat els seus candidats a les principals institucions: Munar, a

la comunitat autònoma i Ferran Trujillo, a l'Ajuntament de Palma.

L'acte celebrat a l'Auditori de Palma, situa ja el partit, de fet, en pre-campanya electoral, preparant totes les estructures per afrontar l'important repte que significaran les eleccions de 1999. Munar concreta les tasques immediates: elaboració dels programes i les visites, des d'ara mateix, dels principals candidats per totes les barriades de Palma i pobles de Mallorca "amb l'objectiu de connectar amb tots els grups

socials que representen Mallorca, i també amb la màxima quantitat possible de persones”.

Tot i que la tasca d'Unió Mallorquina, com és lògic, es limita a l'illa, Munar assegura que el seu partit voldria que tant a Menorca com a Eivissa sorgeixin forces semblants a UM amb les quals poder col·laborar estretament en el futur. Tot i això, adverteix: “ha de quedar clar que UM no *desembarcarà* a les altres illes i que el nacionalisme de centre ha de sorgir per iniciativa pròpia”.

La hipòtesi d'un canvi de majoria en el Parlament balear no és motiu de preocupació per a la presidenta d'Unió Mallorquina: “el primer que cal —explica— és veure què passa a les eleccions; per a nosaltres és molt important saber què en diu l'electorat, si ens castiga o ens premia [*després de quatre anys de pacte amb l'esquerra al Consell de Mallorca*] i només una vegada vist això es podrà parlar...”

Parlar. Negociar. Però amb qui? Munar, i la resta d'UM, no hi té cap dubte: “el nostre partit és de centre liberal nacionalista, aleshores pot pactar tant amb l'esquerra com amb la dreta...”. Quan s'insisteix a demanar-li que concreti una mica més, l'únic que s'aconsegueix és un refermament del caràcter centrista del partit i, si de cas, una declaració que duu implícita una bona càrrega de crítica als altres partits: “l'hipotètic pacte no depèn tant de nosaltres com dels altres. Pel que fa al PP, és un partit desencisat, ple de contradiccions, amb molts grups... que té un comportament estrany, sovint contradictori, a vegades voten contra les seves pròpies propostes... És molt difícil arribar a acords amb un partit així en el qual hi ha una manca absoluta de lideratge i això fa que no sàpigues mai amb qui has de parlar...”

Les crítiques no es queden a la dreta, també n'hi ha per a l'esquerra, Esquerra Unida sobretot: “EU és un escull per l'actual Pacte de Progrés del Consell de Mallorca. Tot i això no em preocupa

JOAN CELIÀ

Dalt, Jeroen Albertí, durant un moment de la seva intervenció. Baix, els candidats proclamats per l'assemblea d'UM: Maria Antònia Munar com a presidenta de la comunitat autònoma i Ferran Trujillo per a l'Ajuntament de Palma.

JOAN CELIÀ

gens que sigui un escull en el futur perquè estic segura que hi haurà canvis en el mapa polític...”

A poc a poc la presidenta d'UM desvetlla la seva opinió sobre els hipotètics pactes postelectorals del 99: un pacte clar i entre pocs partits. “Les possibilitats no tenen per què reduir-se a dues: o pactar amb la dreta o pactar amb l'esquerra en ple [*ara, UM ha pactat amb el PSOE, el PSM i EU al Consell Insular de Mallorca, però un possible pacte al Parlament balear potser hauria d'incloure també els Verds*]; de fet, jo crec que existeix una tercera opció més senzilla i fàcil, que seria pactar amb un o, a tot estirar, amb dos partits més”.

Queda dit. UM aspira a pactar amb pocs partits. Un o dos. De possibilitats no n'hi ha gaires. Si el partit de Munar pacta amb la dreta o amb l'esquerra ho diran els electors. Però, podrà UM mantenir la força per decidir els

governos? “Aquest és el nostre objectiu per a les eleccions. Entrar a Palma amb una sèrie de regidors i augmentar els vots i diputats al Consell i al Parlament per poder decidir, naturalment, els governs d'aquestes institucions. Volem decidir qui serà el president de la comunitat, del Consell i de l'Ajuntament de Palma”.

Després del 99 s'endeuina una altra convocatòria, les generals. “A les futures generals, per responsabilitat històrica dels nacionalistes que defensam els interessos de Balears, no hi ha més remei que anar junts UM, PSM i col·lectius diversos. Només així aconseguirem representació. Ens agradi o no, tinguem o no diferències personals, no hi ha més remei que acceptar-ho. Nosaltres hi apostam clarament. Si no s'aconsegueix, l'únic que quedarà, serà misèria”.

Miquel Payeras